UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante B

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

vt notior eēt vniuerſis. Idē ē enī dicere Trinūdino ⁊ tertiis nūdinis ⁊ ī trinūdinū. h̄ ē ī tertias nūdias. Sūt q̄ putēt Trinūdinū eē triū diez̄ ſpaciū ad habēda comitia creādorū magiſtratuū cā. Sʒ Feſtus ſcribit nefas eē nūdinis agi cū ppl'o qḋ ē populū ad ꝯciliū aut comitia vocare. Alij non pro triuʒ dierum ſpacio. ſed pro loco accipiunt ꝙ tribus in locis vno die fierēt comitia: aut tribus dieb⁹ vno in loco celebrarent.

Nūdina. ę. romanoꝝ dea a nono die naſcētiū dcā q̄ ⁊ luſtric⁹ dr̄

Nundinator qui nundinis mercatur. Feſtus. Nūdinis ruſtici conueniebant mercandi ⁊ vendendi cā. tūcq̄ʒ nefas erat cum populo agi ne interpellarentur nundinatores.

Nūdinor. aris. palā vēdo ſicut ī nūdinis fit. qḋ ⁊ nundino. as. dr̄. Jul. Firmicus li. vi. matth. Queſtus ⁊ libidinis cā pudorē duob⁹ fratrib⁹ nūdinabit ⁊ ad coitū fratrē īuitabit ⁊ filiū Apul. Toti. nūc iudices ſententias ſuas pretio nundinantur

Nundinarius. a. um. quod ad nundinas pertinet vel quod nūdinis deputatum eſt. Ply. li. xij. His cōmerciis carracem oppidum aperuere. quod eſt illis nundinarium.

Nūqn̄. ꝑ eo qḋ ē nuʒ aliqn̄: Et habet accētū in pe. ſicut aliqn̄.

Nunqd. interrogātis ꝑticula q̄ non tam interrogamus q̄ʒ actius inſtamus plerūq̄ʒ. Componitur autem ex num ⁊ q̄d ſed m. mutatur in. n. Et modo aduerbium eſt vt nunquid ego ſum rabbi. mō nomen: vt num quid criminis habes qḋ mihi obiicias: Sed apertius in non neu. genere: vt num quis omnium noſtrum te offendit. hoc eſt an aliquis.

Nunq̄ʒ: nullo tp̄e: a quo nonnunq̄ʒ quod ſignificat aliquando. Nōnunq̄ʒ ſignificat ſemꝑ. Sue. in Tib. Turbatiore cęlo nūquam nō coronam laureaʒ ceruice geſtauit. ꝙ fulmine afflari negetur id genus frondis.

Nuo. is. cum ſuis compoſitis. Uide in dictione Abnuo.

Nuper aduerbium. ſignificat non longo tp̄e a nunc. Boe. hic autem quod nuper diximus. Quandoq̄ʒ de longiori dicitur Ci. de diui. Nam ante diſciplinam patefactam quę nuper inuenta eſt Hinc Nuperum. i. recens nouū. Plau. Recens captum hoīem nuꝑum nouicium. Nuperimus recentiſſimus.

Nurſia: vrbs antiqua in vmbria ex q̄. q. Sertorius vir rei bellice ſcientiſſimus ortus eſt Suidas νουκρια και νουρκι α πο λις τυρρηνιας η και μακρι α Διατουα λφα.

Nuſquā. locū negat. ⁊ ſig̃t nullibi: ſicut vſquā alicubi q̄ſi vno quouis loco. Nuſquā nō ſig̃t vbicūq̄ʒ: Nōnuſquā n̄ alicubi

Nutrio. is. iui. vel nutrij ſcḋm Priſ. ⁊ proprie paruulorum eſt vt creſcant. Inuenitur etiam nutrior tam deponens q̄ʒ paſſiuum. Uar. li. ij. Se. Hoc pinguem ⁊ placidam paci nutritor oliuam. i. nutrito. huius compoſitum eſt nutrio.

Nutrito. as. pe. cor. idē ſig̃t. Ci. li. ij. ḋ nā deorū. Oīa q̄ ſūt ſic ſua mēbra ⁊ ſuas ꝑtes nutricant ⁊ ꝯtinēt Col. li. viij. paſſiuū ꝓtulit. Nam ſuburbanis lactens porcus acere nutricandus eſt.

Nutricius. q̄ nutrit: ſiue q̄ curā hētur infantium ⁊ adultoruʒ vt viuāt. Hier. nō dixit. Accipit filiū ſuū ⁊ vxorē ſuā ſed puerū ⁊ matrem eius quaſi nutricius. nō maritus. Hic accipit̄ quaſi cuſtos ⁊ nutritor marię ī neceſſitatibus niſi dicamus quaſi nutricius pueri nō maritus marię. Eſt ⁊ nutricius. a. um. Col. li. iiij. Ne incrementa duricia ſua reuerberet ſed tenero velut nutricio ſinu recipiat ⁊ celeſtes admittat imbres.

Nutrix quę nutrit. Cuius diminutiuuʒ eſt natricula. Juue. Hallia vel potius nutricula cauſidicorum.

Nutus. ⁊ Nuto. as. Uide in dictione. Abnuo.

N ante Y

Nyctileus dictus eſt bacchus ꝙ eius ſacra noctu celebrarent. Nam νυξ latine nox: Unde ⁊ bacchus nyctileus dictus eſt.

Nyctilopes q̄ vidēt inter diu: occidēte āt ſole cernunt exilr̄. noctu nihil hi ēt luſcioſi dn̄r a latinis Myopes vō q̄ iā ab initio ortus ſui niſi admota cōtueri neq̄unt qḋ gn̄s curā nō recipit. vt Ulp. in ędilicio edicto inq̃t. Ply. li. viij. Caprinum iecur ſi veſcat̄ reſtituit ꝓſtinā aciē his quos nyctilopas vocāt̄

Nycteris. idis veſꝑtilio tā minutis pedib⁹ vt eis caret̄ videat̄.

Nycticorax. coruus nocturnus qui ⁊ niticorax.

Nyctelia: ſacrificia q̄ baccho fiebant a nocturno tempore dcā

Nyctimene filia nyctei: quo ēt noīe dicta ē auis quędam ī q̄ʒ cōuerſa nyctimene fert̄ q̄ñ cū patre concubuerat facinus recognoſcens in ſyluas aufugit ⁊ in noctuā conuerſa lucem odit nocte tantum volitans. a grecis γλαυξ appelletur.

Nympha. latine ſponſa. Sʒ putauerūt antiq̄ nymphas aq̄rū deas eē. q̄ſi lymphaꝝ numina. Nymphę vō ab aq̄s demę ſūt q̄les ſūt dryades hamadryades ⁊ oreades. Quippe vetēs g̃ci nymphaʒ dicebāt q̄ʒ nos mutatōe vni⁹ lr̄e lymphā h̄ ē aquā aliqn̄ nymphę dn̄r muſę ꝙ aq̄ currēdo muſicos ſonos efficiat. Hic ſępe nūero a poetis īuocant̄. Uir. Nymphę noſter amor libetrides. Nymphus dr̄ ſponſus a quo paranymphus. Dicunt̄ ⁊ nymphę apes cū primū formā cęperint habere.

Nymphea pl'i numero ⁊ gn̄e neu. dn̄r lacus ⁊ balnea. Jul. Capitolin⁹. Opa Gordiani romę nulla extāt ꝑter q̄dā nymphea ⁊ balneas. ioſephus. ſcribit herodeʒ apud Aſcalonam conſtituiſſe nymphea. i. lacus ⁊ balneas.

Nyſus ⁊ Nyſa nomina propria ſunt. Uirg. Nyſus ⁊ euryalus Idem mopſo nyſa datur.

Nyſa ēt vrbs arabie apḋ quā vt Diod. ait bacchus educatus a nymphis fuit. Un̄ ⁊ Nyſeus dictus ē: ac cognominat⁹ Dionyſius. ſ. a ioue ⁊ nyſa nomē accipiēs. Nyſa ēt nō tā mōs q̄ʒ ciuitas ī india ē a libero p̄re vt refert Stra. cōdita carminib⁹ poetaꝝ celebratiſſima ſita ſub radicibus mōtis quem Meron incolę appellāt. Prop. Indica nyſęis arma fugata choris. Alia eſt nyſa in boetia apud homerū. Apud Ply. in Caria. Apud Strabonē vicus in helicone vbi ſimili modo colitur bacchus. Apud Pto. in Jonia ac lycia. Apud ſtephanuʒ in thracia. Multi tn̄ nyſe. aꝝ. declinant.

Nyſſa ꝑ geminū. ſſ. repagulum vn̄ curſores mouentur. a nyſſo. q̄n̄ equi calcaribus vrgent̄. Significat ēt metam ab νευω inclino. eo ꝙ cum metam attingerint inclinentur.

Nyſirus. pe. cor. inſula in qua eſt vrbs eiuſdē noīs. Home. Qui nyſiron hʒ celſam carpathonq̄ʒ caſumq̄ʒ.

O Uariis modis poſitū inuenit̄. Nā nomē ē vocalis. Aliqn̄ aduerbiū vocādi. Uir. o regina nouā cui ꝯdere Juppiter vrbē Aliqn̄ admirādi Juue. O q̄lis facies ⁊ quali digna tabella. aliqn̄ īdignādi. Ci. ī catil. O tp̄a. o mores. o paterni generis oblite materni vix memor. Aliqn̄ optati aduentus: aut repēte ꝑcuſſi. Ter. o ſalue. o pāphile: Uir. Adſis o placiduſq̄ʒ veni. Inuenitur q̄n̄q̄ʒ iunctū cū ſi. Perſius. O ſi ſub raſtro crepet argēti mihi ſeria dextro. Q̄n̄q̄ʒ cū vtinā. Oui. O vtinā tūc cū lacedęmona claſſe petebat. Interdū ē interiectio dolētis. Ci. O me miſerū. o infelicē. Ex nōnūq̄ʒ exultātis affectū. Uir. O mihi ſola mei ſuꝑ aſtyanactis imago. Et O felix ſi te tua roma videret. Tacet̄ q̄n̄q̄ʒ. o. cū actō iungit̄. Nā ⁊ n̄tō ⁊ vtō iunctū legim⁹: vt apḋ Ply. iuniorem Hominē te patiēteʒ ac potius duꝝ ac pene crudelē. Et ſicuti docet Do. maioris ſtuporis ē h̄ mō ꝓnūciatū. ⁊ q̄n̄q̄ʒ melius ſonat. Teren. in eu. Hoīem ꝑditū miſerūq̄ʒ: ⁊ illū ſacrilegum

Oataricha: dn̄r mugilū oua ſale ꝯdita ωον enī ouū interpoſita u. euphōcā. τοριχον ſalſuʒ dr̄ ταριχευω ſeruo cōdio ſicut ęgyptij cadauera aromatib⁹: q̄ anteq̄ʒ ad menſaʒ apponebāt liq̄facio ſicco Suidas. σημαι νει δε και τουξηραινειν και οι ωμεις γαρον δε χοριζεσθαι λεγεται και ταριχηρα και του ταριχος ουδετερως ως αριστοφανης βατραχοις εσι δε κρεας αλσι πεπασμενον ωαρα τουεις γαρον δε ι χωριζεσθαι.

Oaxus ciuitas cretę ab oaxo a callidis nymphę minoidis filio vel a ſitu loci. ꝙ crepidines gręci axos vocent. Herodotus quoq̄ʒ oaxū vrbē crętę facit ī q̄. Et earch⁹ p̄r phronime matris bacchi regnauit qui Cyreneʒ libyę vrbem ędificauit.

Ob ꝓpoſitio ſeparari ⁊ cōponi pōt. Separata cauſalis coniunctionis locū tʒ: Uir. li. xj. Cuius ab auſpicium infauſtum moreſq̄ʒ ſiniſtros. Apud veteres ēt ꝓ ad ponebat̄. Enni pendet

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ob romã noctu legiões ducere. Li. Papirio peto. In eo igiẽ cõuiuio Cicero ille quẽ ſpectabãt. cuius ob os graij ora aduertebãt ſua. Sic dicebãt. obire pro audire. obmoueo ꝓ admoueo. obiacent ꝓ adiacẽt ⁊ cõpl'a hoc genus. Cõpoſita qñ qꝫ ſigt ↄtra: vt oppugno obijcio. Qñqꝫ circuꝫ: vt obambulo obſideo. Quandoqꝫ ſup ſiue coram ſiue obuiam vt obuenio qñqꝫ. ad. vt obeo. Dicimus enĩ iſte obiuit mortem. hoc ẽ iuit ad mortẽ. Cõponiẽ aũt cũ. a. vt ob audio. C. vt occũbo. d. vt obduco. e. vt obeo. f. vt offero. g. vt ogãmo. h. vt obherbeſco i. vt obijcio. l. vt oblittero. m. vt obmuteſco. n. vt obnitor. o. vt oborior. p. vt oppugno. q. vt obquiniſco. r. vt obruo. ſ. vt obſto. t. vt obtineo. u. vt obumbro. Sed quotiens vocabulis iungiẽ vel. d. l. n. r. ſeruaẽ. b. integra. c. mutaẽ. b. in. c. pterqꝫ in obceco. obſcurus ⁊ obſcẽn⁹ in qb⁹ duobus vltimis. b. ſeruaẽ. ⁊. ſ. addiẽ poſt. b. Cũ alijs lr̃is mutaẽ. b. in ſequẽtem lr̃aꝫ niſi ĩ his q̃ mõ excipiã. In. f. mutaẽ vt offẽdo. ofella. vbi cã metri abijciẽ. b. cũ tñ ĩ offa muteẽ. In. m. vt ommitto niſi apõ poetas: vbi. o. breuiaẽ. ⁊. b. abijciẽ. In obmuteſco. b. ſuã dũ puto ſed non ꝓferendũ. qꝫuis mutari. in. m. debere videatur: vt de ommitto Priſci. ſentire vr̃. In. p. oppono. In opꝫ tñ neqꝫ. b. neqꝫ. p. ſicut in opportun⁹ geminamus. In operio ſilr̃ adoperio. ⁊ cooperio in q̃bus. b. abijcitur In. q. võ abijci puto. b. vt oquiniſco. In. t. varie ſentiẽ ſed per. b. vſus ea ſcribit vt obtineo. In obſtrudo võ additur. ſ. prepoſitioni ſicut ĩ obſcurus. Et aliud eſt obtrudo aliud obſtrudo.

Obacero. as. pe. cor. Uide in dictione Acero.

Oberatus cũ. ę. diph. dr̃ miles ſeu quis alius. q̃ ere dato iaꝫ obligatus ẽ. q̃ſi ere alieno aſtrictus ⁊ debitor ad aliquid operandũ. Ceſar. li. j. cõ. oẽs oberatos quorũ magnũ numerũ habebat eadam conduxit. Uar. Res maioris vt vindemias. ⁊ feniſcecia adminiſtrant hi quos oberatos noſtri vocitarunt.

Obambulo. aduerſus alios ambulo: vel ambulãti me oppono ſiue circũ eo: aut ob viã eo. Plau. in cap. Itẽ alij paraſiti fruſtra obambulant in foro. Uir. li. iij. datiuo iunxit. Non lupus explorat ouilia circũ nec gregibus nocturn⁹ obambulat Qõ Ser. exponit inſidiaẽ. Sed figurate dictũ puto: vt It clamor celo. Aliqñ obambulare accipiẽ ꝓ vna iunctimqꝫ ambulare. Sue. in Tiber. Et ſecretũ petẽti nõ niſi adbibito druſo filio dedit. dextrãqꝫ ob ambulãtis veluti ĩcũbens quo ad peragereẽ ſermo ↄtinuit. Oui. de polyphemo dixit. Nocturnus obambulat ꝓ eo ꝙ ẽ vltro citroqꝫ ambulãdo diſcurſat

Obareſco. circunquaqꝫ areſco.

Obaudio auditũ poſtergo. Et ĩ eadẽ ↄpoſitione an mutat. ĩ. ę. ⁊ dicim⁹ obedio ⁊ fit ↄrię ſignificatiõis q̃ſi dicto obediẽs ſum Inueniẽ obedire dici õ turpi obſequio. Ci. Dũ aũt ĩpe dedecori ac turpitudini obedierit ñ mõ impator oĩno hñdus nõ erit. poniẽ ĩterdũ obaudire ꝑaudire ſeu obedire. Au. li. xvij. ci. dei. Pro eo ꝙ obaudiuit habraã pr̃ tu⁹ vocẽ meã ⁊ cuſtodiuit p̃cepta mea. Alibi datiuo iunxit. Et p̃cepto vtriqꝫ obaudire cupiẽtj. ΗΕ ΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΑΧΑ ΟΒΑ ΠΛΗΘΟΥΣ ΜΕΡΟΣ ΟΤΙ Η ΤΗ ΤΥΡΒΗ ΠΙ ΡΝΕΙΝ ΕΣΥΜ ΠΟΣΙΟΙΣ ΕΞΕΔΙΔΟΤΟ

Obba. poculi genus dicta quaſi ob bibere ſit facta.

Obceco. as. non plus ſignificat qꝫ ceco in quo. e. remanet. contra aliorum regulam. Col. lib. iiij. Uelut ignorantię tenebris obcecata luce veritatis caruit. Idẽ lib. ij. Ubi ſolutior eſt humus alique ſiunt patentes: quedam etiaꝫ obcecanẽ ita vt in eas ora hiantium foſſarum competant. i. deſuper teguntur.

Obdo. is. ex ob. ⁊ do. ſigt oppono ſiue appono. Et pro claudo poni conſueuit. Teren. in eu. poſſulum hoſtio obdo.

Obduro. as. pe. ꝓ. durum facio. Hiero. contra ruſi. Uſqꝫ adeo ne obduraſti frontem vt mendacio ponas ſpem tuam?

Obdureo. es. rui. a quo obdureſco durus ſio. Ci. cornifi. Equidem ſic iam obdurui vt ludos ceſaris noſtri equiſſimo aĩo viderem. quod eſt quaſi calum feci.

Obdulceſco. is. circum dulcis ſio. Aug. li. vij. cõ. Nam ſi primo ſanctis tuis lr̃is format⁹ ⁊ mearum familiaritate obdulcuiſſes mihi poſtea ĩ illa volumina incidiſſem fortaſſe abripuiſſent me ab ſolidamento pietatis.

Obduco. is. pe. ꝓ. ſupduco tego. Hie. in gene. Cunqꝫ obduxero nubibus celũ. Uir. Et cinis obducte cellabat lumina prune Aliqñ poniẽ ꝓ detego apio. Lucil. Uos ĩterea lumẽ auferte atqꝫ aulã obducite. Aliqñ ꝓ circũduco: ſiue ↄ duco. Plau. in pſeu. Si hoc expugno facile ego hanc rẽ meis ciuib⁹ faciam poſt ad oppidũ hoc vetus ↄtinuo mecũ exercituꝫ ꝓtinus obducam. Aliqñ ꝓ facio ↄho. Ply. Iam callum obduxerat.

Obedo. is. pe. cor. ↄſumo q̃ſi circũedo. a quo Obeſus. a. um. pro gracili ⁊ exiſi ⁊ circũroſo macilentoqꝫ Neuius corpe pectoreqꝫ vndiqꝫ obeſo tardi ingenio ſenis. Aliqñ ſigt comedo. Uñ Obeſus ꝓ vberi ⁊ craſſo. vt ſit obeſus q̃ſi ob edẽdũ factus. Uir. li. iij. ge. Argutũqꝫ caput breuis aluus obeſaqꝫ terga. Hiero. Minus ſolertes ſunt quibus obeſiſſimus venter eſt obeſitas pinguedo. Ply. In magna obeſitate.

Obedio. is. iui. itũ. Obtempero. Uide in dictione obaudio.

Obelus. pe. ꝓ. latine dr̃ veru. a cuius ſil̃itudine virgula q̃dã ĩter puncta ẽt veru dr̃ iacens. ſic. ſ. hac vſi ſunt eccleſiaſtici interp̃tes q̃ denotatur aliquid additũ in tranſlatione qõ in prototypis nõ habetur. Hieronymus ad Pauli. Origenis ſtudiꝫ me prouocauit qui editioni antique tranſlationem theoditionis admiſcuit aſteriſco ⁊ obelo opus omne diſtinguens. Sic dictus ꝙ obelo. i. verui ſit ſil'is vl̃ q̃ tanqꝫ veru ſupflua iugulat ⁊ ↄfundit. Suidas ΟΒΕΛΟΣ Η ΣΟΥΒΛΑ ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΠΑΤΑΞΕΝ ΕΝ ΔΟΡΥ ΒΟΥΠΟΡΩ ΤΙΣ ΟΒΕΛΙΣΚΩ ΔΙΑΜΠΕΡΕΣ ΤΟΝ ΜΗΡΟΝ ΤΟΥ ΕΓΓΥΤΑΤΩ ΤΕ ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΤΟ ΘΕΡΜΟΝ ΤΟΥ ΟΒΕΛΟΥ ΕΠΙ ΤΟΝ ΤΑ ΧΕΙΡΟΝΑ ΑΝΤΙ ΤΩΝ ΚΡΕΙΤΤΟΝΩΝ ΑΙΡΟΥΜΕΝΩΝ.

Obeliſcus diminutiuũ ab obelus magis noĩe qꝫ redum magne moles obeliſci dicãtur. Eſt ãt lapis aſperim⁹ ĩ figura metę cuiuſdã ſenſiꝫ a ꝓceritate ĩ excelſuꝫ ↄſurgẽs paulum gracileſcẽs ſpẽ q̃drata ĩ verticẽ ꝓduct⁹ anguſtũ manu leuigat⁹ artifici. Qui multi romę fuiſſe referũtur. Et ſunt pyramidib⁹ lõge minores. Solis numini ſacrati. propter quod ad radiorum ſimilitudinem fiebant.

Obeliſcolychnion inſtrumentum militare. ab vſu gemino. ſ. veruculi ⁊ lucernę dictum.

Obeo. is. iui. vel obij itũ. Eſt aũt obire. audire. Nã ob. ꝓ ab. q̃ñqꝫ poniẽ. Uñ obire morteꝫ ẽ ire ad mortẽ. Plau. in aul. Ubi q̃s obiſt mortẽ q̃ mihi aurũ credidit. Silr̃ obire diẽ dicimus ꝓ eo qõ ẽ mori: q̃ſi ire ad diẽ fati. Ser. ſul. Ci. Nũciatũ ẽ mihi marcellũ diẽ ſuũ obijſſe. Et obire vadimoniũ ẽ ire ad vadimoniũ. Sic dicim⁹ obire rus. ꝓ ire ad rus. Ci. Mar. Tu mõ iſtã ĩbecillitatẽ valitudinis tuę ſuſtenta ⁊ tuere vt nr̃as villas obire ⁊ mecũ ſil' lecticula ↄcurſare poſſis. Aliqñ ſigt p̃ſto eẽ. Sue. ĩ Ceſa. Tanuiſius adijcit Craſſuꝫ diẽ cedi diſtinatũ nõ obiiſſe. Aliqñ exeq̃: vt obeo legationẽ. i. exequor munus ſiue offm̃ legatiõis. Obeo ꝓuinciã: exequor offm̃ ꝓuinciale. Obeo vitã ꝑficio vitam. Liui. li. j. Cũ iura redditurum obiturumqꝫ alia regis munia eẽ poniẽ qñqꝫ ſine actõ ⁊ ſigt morior. Iuue. Magn⁹ ciuis obijt ⁊ formidat⁹ otoni. Et obire ẽ circuire. Uir. Magnas obeũtia terras. Liui. li. j. Tũ ſacerdotib⁹ creãdis aĩuꝫ adiecit: qꝫqꝫ ĩpa plurima ſacra obibat i. circuibat viſitãdo. itẽ obire obuiã ſe p̃bere. Te. ĩ ecy. Adeo tuã antiqꝫ venuſtatẽ obtines vt voluptati: obitus ſermo aduẽtus tuus quocũqꝫ adueneris ſꝑ fiet. Do. obitus: occurſus.

Obequito: circũequito. Liui. li. ij. Ueiens hoſtis ethruſciqꝫ eo magna propere agere laceſſere ad pugnam primo ob equitãdo caſtris prouocandoqꝫ.

Oberro. as. circũ erro. perſi⁹ ꝑ trãſlationẽ ꝓ circũuolucro poſuit cũ dixit. Diues arat curibus quãtũ non miluus oberrat

Obeſco as. ab eſca ↄpoſitionẽ hẽre cõuenit q̃ſi eſca farcio. Col. lib. ix. Nonnulli tribus aque ꝑtibus vnã boni vini miſcent madefactoqꝫ triticeo pane: obeſcant auem q̃ prima luna q̃ñ id quoqꝫ cuſtodiendum eſt ſaginari cepta viceſima ꝑgliſcit Ineſco. idẽ ferme ſignificat: ſꝫ ꝑ trãſlationẽ poniẽ pro decipio. Ter. in adel. Neſcis ieſcare hoĩes. Do. Metaphora ab aucupibus q̃ auibus capiendis effundunt cibum.

Obex. gñis maſ. vel fe. ab obijcio. ſigt cuiuſcũqꝫ rei obiectioneꝫ ſiue obſtaculũ. Uir. lib. x. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Hiero. Sagitta q̃ cõtẽto neruo dirigitur difficile

vitaſ.ante.n.ad eũ quẽ iacta ẽ puenit q̃ʒ obice clypei fruſtre tur. Unde ⁊ peſſulum ſeramqꝫ hoſtioꝝ obices appellamus

Obberbeſco.is.ex ob.⁊ herbeſco.herbeſcere vꝫ ẽ herbam fieri. Cice.in Cato. Et elicit herbeſcentem ex eo viriditatem q̃ nixis fibꝛis ſtirpium ſenſim adoleſcit. Feſtus. Obherbeſcere herbam increſcere.

Obiaceo.es.pe.coꝛ.circũ: aut ꝯ ſiue obuiam iaceo. Col. li. ij. Sꝫ vaſtos ceſpites ꝯuellit q̃bus obiacentibus impeditũ aruum minus recte põt iterari. Liui.lib.ix. Cum ad alias anguſtias protinus pergerent ſectas deiectu arboꝛuꝫ ſaxoꝛũqꝫ ingente ob iacente mole inuenere viam.i.contra iacente.

Obijcio.is.pe.coꝛ.ante iaceo ante pono: poꝛrigo offero. Col.li. vij. Tenerrimã quãqꝫ frõdẽ aut pãpinos vitis obici.ſ.boui. Plau.i cur. Flos veteris vini meis narib⁹ obiectus.i.poꝛrectus. Ter.i heau. Ut hãc noticiã nec opinãti p̃mus obijcerẽ ei domi.i.efferrẽ vľ darẽ. Aliqñ ꝯ iacio: oppono. Aliqñ īfero. Plau.in am. Qui multa thebano pplo acerba obiecit funera Aliquando repente oſtendo. Claudi. Extemplo ſeſe me dijs obiecit in aruis.

Obiecto.as.frequẽter obijcio oppono īputo Lac.li.iij. Et ſtulti cũ q̃ʒ nobis iſti deoꝝ cultoꝛes obiectare ñ deſinũt. Interdũ ponit̃ p Expono. Uirg.lib.iiij. Et coꝛpoꝛa bello obiectant.

Obiectus.a.um.pticipiũ obiectus.us.nomẽ q̃ ſig̃t oppoſitionẽ

Obiectum: phi vſurpant pro omni eo quod cerni põt.ideſt q̃cquid oculis obijcitur.

Obitus.a.um.pe.coꝛ. participiũ. Ut moꝛte obita q̃lis fama eſt volitare figuras eiuſdẽ ſignificationis cũ obeo is. obit⁹.tus nomen qȯ mõ moꝛtis executionẽ ſignificat. Cic. Cuꝫ de obitu fr̃is lr̃as accepiſſem. Modo occaſum. Uir.lib.j.Ge. Nec fruſtra ſignoꝛum obitus ſpeculamur ⁊ oꝛtus. Modo Aduẽtum. Turpi. ⁊ q̃s ẽ q̃ interrũpit ſermonem meum obitu ſuo.

Obiter.pe.coꝛ.ex ob circũ ⁊ ĩter ꝯpoſitionẽ aduerbiũ ſig̃t Incidẽter. h̃ ẽ p̃ter ppoſitũ. q̃ſi ĩ itinere occurrerẽs. aut q̃ſi pariter. ⁊ in trãſitu. Ply. ĩ plago. Ut obiter caueã iſtos homero maſtygas. Et li.xviij. Maioꝛ pars italie ruido vtit̃ pilo. rotis ẽt q̃s aq̃ verſet obiter ⁊ molat. Idẽ li. xj. Cui⁹ anguſtię ñ finũt vagari ĩ certã aciẽ ⁊ velut canali dirigũt obiterqꝫ ĩcidẽtia facile dclinãt. Iuue. Atqꝫ obiter leget aut ſcribit vel doꝛmiet itus.i.interiꝫ. ſunt qui exponant obiter pꝛęciſe tali cã.

Obiurgo.as.valde arguo repꝛęhendo. vel ꝯtra aliquẽ clamo. Ter.in an. Nam ſi obiurges illum vitę qui auxilium attulit quid illi facies qui dederit damnum aut malum.

Obiuro.as.pe.pꝛo.iurãdo aſtringo. Ci. pꝛo Cęlio. Fuit in hac cauſa pertriſtis quidam patruus cenſoꝛ magiſter obiurauit. M. Cęlum ſicut neminem vnq̃ʒ parens.

Oblecto.as.⁊ oblectoꝛ.aris. Uide in dictione delecto.

Oblido.is.pe.p.ex ob.⁊ lido ſeu lędo ſignificat circũ circa vſqꝫ ad moꝛtem pcutio. ſuffoco neco. Lac.li.vj. Ne illud q̃dem cõcedi aliquis exiſtimet vt recentes natos liceat oblidere q̃ vel maxia ẽ ĩpietas. Ad vitã eni deus inſpirauit aĩas non ad moꝛtem. Col.li.vij. Nec anguſtię fęctus oblidant.

Obligo.as.pen.coꝛ.circũligo. Idẽ lib. viij. Ut admiſſarij dexter vel ẽt finiſter vinculo teſticulos obligetur. Curtius. Ne obligato q̃dẽ vulnere haud ſegni⁹ deſtinata exequit̃. p trãſlationem obligare ẽ deuincere ſeu debere. Ci. Au. Trebiano Dolobellã antea tm̃modo diligebã: obligatus nihil erã. Differunt tamen ſcd̃m Aſco. obligatus ⁊ diſtrictus. qm̃ obligatus in bonis ⁊ in vinculis dicitur. Diſtrictus ſine vinculis.

Oblimo.as.pe. p.ex ob ⁊ lim⁹ ꝯpoſitioni videt̃ q̃ſi circũlimo: ſiue ſup limo repleo. Ci.li.iij.de nã deoꝝ. Nilus ęgyptũ irrigat: ⁊ cũ tota ęſtate obꝛutam oppletãqꝫ tenuerit tum recedit mollitoſqꝫ ⁊ oblimatos agros ad ſerẽdũ relinq̃t. Uir.li.iij. Ge. Et ſulcos oblimet ĩertes. p trãſlationẽ Claud.li.iij. p obcęcare ⁊ q̃ſi limo meat⁹ claudere vel inquinare poſuit. Sed q̃ diſſuaſoꝛ honeſti luxus ⁊ humanas oblimat coꝛpoꝛa mentes. Eſt ⁊ oblimo.a limo.as.compoſitum. Hoꝛ. in Ser. Reꝫ pꝛimis oblimare malum vbicunqꝫ.

Oblino.is.pe.coꝛ.circunſedo. Lact.li.iiij. Luto ſe oblinunt qui deos.i.terrã lutumqꝫ venerantur. Salu.in Iug. Simul gladium ſanguine oblitum oſtentans.

Oblittero.as.obſcure facio caſſo deleo vel in obliuionẽꝫ duco ⁊ q̃ſi e litteraꝝ monumẽtis deleo Ci.ad Senatũ Publici me bñficij memoꝛia priuatã offenſionẽ oblitterauit. La.li.vj. Ergo idẽ dñs ac parẽs ĩdulgẽtiſſimus remiſſurũ ſe penitẽtib⁹ peccata pmittit ⁊ oblitteraturꝝ oẽs iniq̃tates ei⁹ q̃ iuſticiã denuo ceperit opari. Fit ãt oblittero vt q̃dã putãt a litt⁹ q̃ ibi notata a fluctibus ęquari ⁊ tolli ſoleant. Alij ab obliuione. in ſupino oblituꝫ. vel dici poteſt ab oblino. ſicut a lino littero.

Obliuiſcoꝛ. ꝯpoſitũ videt̃ ab oblino. qꝛ vȯ accẽtu differũt põt eẽ ſimplex. dictio. Et ẽ verbũ deponens q̃ʒuis aliqñ paſſiue ſumat̃. Uir. Nũc oblita mihi tot carmina p ame. Et ꝯſtruitur mõ cũ actõ. Lac.li.vj. Sero inq̃t te Cęſar q̃ obliuiſci ſoles nihil niſi iniurias. Mõ cũ gtõ. Hier.ad Augu. Pene epiſtole tuę vel eius qui tuo nomine ſcripſerat obliti ſumus.

Oblit⁹.a.ũm.pe. p.participiũ ab obliuiſcoꝛ: vt nũc oblita mihi tot carmina. Oblit⁹ vȯ pe.coꝛ.ab oblino ẽ q̃ſi circumlit⁹. ⁊ circũfędatus. Tibul. Oblitus ⁊ muſto feriet pede ruſticus maſ.

Obliuium.idem quod obliuio. Hoꝛ. in ſer. Ducem ſolicite iucunde obliuia vitę.

Obliuioſus dicitur is qui cito obliuiſcitur.

Obloquoꝛ.pe.coꝛ.contra loquentem: vel in cõtrarium loquoꝛ Liui. notatos quoqꝫ qui ferociſſimi oblocuti erant ſingulos manu coꝛripuit. Ponitur etiam pꝛo maledico. Unde oblocutoꝛes maledici detractoꝛes.

Obnitoꝛ pe.pꝛo.cõtra nitoꝛ. Uide in dictione Nitoꝛ.

Obnoxius.ex ob ⁊ noxius ꝯponit̃. Noxi⁹ aũt a noxia. aut a noxa d̃riuat̃ q̃ a nox originẽ habuiſſe debẽt. q̃ nox a nocẽdo ẽ vt inq̃t Uar. Uľ νύξ. ⁊ h̃ votabula eãdẽ ſapiũt nocẽdi ſignificatõeꝫ quã nox hꝫ. Apȯ antiquos noxia p dãno capiebat̃ ait feſtus. apȯ poetas p culpa. Noxa vȯ p peccato aut peccati pęna q̃oĩa ꝯplectit̃ noxius. Nã q̃ noxius ẽ damnũ ſibi plęrũqꝫ ⁊ alijs: culpã vȯ ſibi ĩfert poſtremoqꝫ peccati pęnaꝫ ob. Uñ noxius.i.circũ noxius q̃ſi noxia ſine noxa circũdat⁹: vel q̃ſi obnoxiã ſiue notat⁹ ⁊ pęne addictus. pp q̃ vtcũqꝫ capiatur. bꝛeuiter ſig̃t ſubiect⁹ vľ obligat⁹ q̃ alterũ ab altero depẽdet. Qui.n.ẽ ſubiectus alicui ẽt illi quodãmõ ẽ obligatus. p pꝛie tñ vt inq̃t. Feſt⁹ is ẽ q̃ pęne obligat⁹ ẽ ob delictũ: vt puta ſi q̃s moꝛbis obnoxius ẽ ob nimiã cibi ĩtẽperãtiã: aut ſi mulier ob ſtupꝛi cũ aliquo viro conſuetudinẽ illi obnoxia ſit vt apȯ Sal. Eratqꝫ ei cũ fuluia nobili muliere vetus ꝯſuetudo cui ñ minus grat⁹ eẽt qꝛ p ĩopia minus largiri poterat repẽte gloꝛiãs maria mõteſqꝫ polliceri cępit ⁊ minari ĩterdũ ferro niſi ſibi obnoxia foꝛet.i.moꝛẽ gereret. Impꝛop̃e aũt q̃s d̃r obnoxius q̃ſi vel dãni vľ culpe q̃cq̃ʒ admiſerit vt multi ſancti viri fuerũt pꝛauis hoĩbus obnoxij cuꝫ tñ ĩnocẽtes eſſent. Uñ ad multa alia ſiľr trãſlatũ ẽ ipſuꝫ vocabulũ ac ſi aliquid mali meruiſſent: q̃le ẽ apȯ. Col.li.iiij. ſinautẽ regiones pꝛedictis vẽtis fuerunt obnoxie. Et lib.v. Maturũ fructuꝫ pſternit ⁊ canib⁹ feriſqꝫ reddit obnoxiũ. Ecce h̃ nihil deliquęrũt ſꝫ tñ q̃ſi d̃liq̃rint obnoxia dñr q̃ illis vẽtis obiecta ſint. hic q̃ maturus fruct⁹ pſtratus ⁊ obiectus canibus ⁊ feris ẽ. Quin ẽt ad eos q̃ bñficijs deuincti ſũt trãſſert̃ q̃ſi damnũ bñficijs eoꝝ aliq̃ȯ ex hoc ĩtulerint: qȯ tñ plęrũqꝫ illatum fuit ſiue culpę ſiue gr̃ę ſiue liberalitatis cã. Hier.in plogo.lib. Salomonis Quaſi aut ęquũ ſit me vobis eſuriẽtibus alijs laboꝛare: aut in rõne dati ⁊ accepti cuiq̃ʒ p̃ter vos obnoxius ſiꝫ.i. debitoꝛ ſeu deuinct⁹ obligatuſue. Plau. ĩ cap. obnexij ambo vobis ſum⁹ pp hãc rẽ cũ q̃ volum⁹ nos copia ea facitis nos cõpotes. Uñ apud Liuiũ obnoxie dicere ſentẽtiã. accipit̃ pꝛo ſiľr. Interdũ obnoxi⁹ ponit̃ p noxio. Et ſic obnoxius ⁊ innoxius ſunt ꝯꝛia. Ennius. Sꝫ virũ vera virtute viuere aĩatum adiecit foꝛtiter: eũq̃ʒ innoxiũ vocare aduerſus aduerſarios ea libertas ẽ q̃ pectus purũ ⁊ firmũ geſtitat alię res obnoxię noctę ĩ obſcura latẽt. Interdũ p obſcuro. Nox.n. p obſcuritate ponit̃. Plau. Nũc ego hercle perij plane non obnoxie.

Obnubo.is.pe.pꝛo. Uide in dictione nubo.

Obolus.penul.coꝛ.genus ponderis quod ſex ſiliquas continet Teren. in An. Obolo emptos. Suidas. ὀβολός ὁ τόκος

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

εἰ λός νόμισματός ὀβολος δὲ παρά ἀθῆναι ἰς ἐξ ἐςι χαλκῶμ ὁ δὲ χαλκοῖς λεπτῶμ ἑπτάτου δὲ ταλαντομ του αργυριου των νῦν τεσσαρα και νομισματος ητεςη δὲ μνᾶ ἑξηκοςον εςιτοῦ ταλαντου του χρυσιου εξαπλασιόν εςι.

Obozioꝛ.anaſcoꝛ ſubnaſcoꝛue. Liui.lib.j. Aduentu ſuoꝛum lachꝛymę oboꝛtę. Hiero. Hic ẜo oboꝛta ↄtentio qui frangeret panem pęne diem duxit in veſperam.

Obꝛepo: is. pe. pꝛo. latenter ⁊ tacite aduenio ſicut ⁊ Surrepo. Tractū ab aīalibus pedibꝰ carentibus quę greſſu tacito gradiuntur. Iuue. per tranſlationem. obꝛepit non intellecta ſenectus. Eſt ⁊ obꝛipio de quo in dictione rapio.

Obꝛigeo.es.pe.coꝛ. Uide in dictione rigeo.

Obꝛodo.is.pe.pꝛo.circum rodo. Plau.in am.pꝛęgnanti maluꝫ dari opoꝛtet. vt fiet quod obꝛodat.

Obꝛogo. as: pe.coꝛ. q̄ſi obloquoꝛ. Feſtus. Obꝛogare obloqui atq; alterius ſermonem moleſte impedire. obꝛogare legeꝫ ē legis pꝛioꝛis infirmandę cā legē aliam ferre. Ci.ad atticum. Abꝛogare: derogare. obꝛogare ſine fraude ſua non liceat.

Obꝛuo.is.ſubſtitutus: ſeu circum ruo.operio. Ouid.lib.j.de re me obꝛue verſata cerealia ſemina terra. Transfert etiam ad aīum. Quinti. Tot voluptatibus obꝛuere pñt vnū doloꝛem Dicadobꝛuo. ſubſtitutus obꝛuo ⁊ in terra defodio. Col.li.ij. Nam ſi plus q̄tuoꝛ digitis adobꝛutū ē ſemē eius non facile ꝑdit. Idē in eodē. Atq; ita iaciūt ſemīa ⁊ ſarclis adobꝛuunt

Obꝛyzum.aurū dꝛ q̄ſi ἀβρυγον. hoc eſt ſynceꝝ delicatūq; qꝺ ſępe igne candefactū ⁊ exuſtū eſt: ⁊ qꝺ ī coctione nō minuit̃ Hiero.in Daniele. Ecce vir vnus veſtitus lineis: ⁊ renes eiꝰ accincti auro obꝛyzo. hebꝛaice dicitur ophir.

Obſaturo.as.pen.coꝛ.ſignificat ſaturitatem vſq; ad faſtidium vel contra animum capio. Teren.in heau. Ne tu pꝛopedine vt iſtam rem video iſtius obſaturabere.

Obſcęnus.a.um.q̄dā ab obs. ⁊ canēdo cōponūt. Alij ab obs et κοινω inq̄no. Uñ cęnū q̄dā dici exiſtimāt. Intelligēdū ē ergo ꝙ obſcęnū ſicut duo ſig̃t ita duplicē hꝫ cōpoſitionē. ⁊ duplicē oꝛthographiā. Nā aliq̄n ſig̃t abomīabile auguriuꝫ vt apꝺ Uir.li.j.Ge. obſcęniq; canes īpoꝛtunęq; volucres. ⁊ tūc a canēdo ī ↄꝛia ⁊ mala dꝛ ⁊ ſine diph. ſcribit̃. aliq̄n dꝛ qꝺ turpe īmūdūq;. Et tūc ſil'r ex obs. ⁊ cęnū cōponit̃ ꝙ ab κοινω ꝑ inquino dedit̃. Ex eo.ſ. ꝙ q̄ multū cōīa ſūt turpia ⁊ īmunda vt plurimū fiunt. Nā id ꝓpꝛie cōīcare ē. Et ſic cū oe. ſcribitur. Uar. āt li.vj.de lin.la. docet obſcęnū cū ae. ſcribēdū id q; a ſcęna. deducit. Ex ob ⁊ ſcęna. q̄ſi ad ſcęnaꝫ. ꝙ ſcęnis id daret̃ qꝺ obſcęnū foꝛet. Priſ.ab ob. ⁊ κοινον. qꝺ nos cęnuꝫ dicimꝰ.ſ.īterpoſita. Feſtus.ab oſcis dꝛiuat̃ quoꝝ frequētiſſimus fuit vſus libidinū ſpurcaꝝ. vñ ⁊ verba impudentia appellant̃ oſcena. Qꝺ ſi verū eēt ſine.b. ⁊ abſq; diph. obſcenuꝫ ſcribi opoꝛteret. obſcenū etiā q̄nq; ponit̃ ꝑ pnitioſo ⁊ vitabili. Uirgi. obſcęnamq; famem quę pꝛima pericula vito.

Obſcęno.as: ſignificat obſcęnum ⁊ malum omen affero. Pla. Sed quid illuc ꝙ exanimatus canit huc leonida metuo ꝙ illic obſcęnauit męę falſę fallacię.

Obſcurꝰ.latēs abſcōditus ⁊ ſine lumine. Uir. Uidimus obſcuris pꝛimā ſub męnibus vꝛbē. Uñ obſcura oꝛatio. difficilis ⁊ cuius ſnīa latet. Cōponit̃ ex ob ⁊ cura. ſiue curo īterpoſita.ſ. ꝙ ea q̄ obſcura ſūt nobis curā obijciāt. Uñ obſcurus abſcuro fit qꝺ ſig̃t nō curo. ſiue ſuppꝛimo. ſicut fit ī obſtrudo. qꝺ ē occludo. In q̄ ſignificatione capit̃ ⁊ obſcuro. Cic. ꝑ Archia: Neq;.n.ē diſſimulādū qꝺ obſcurari nō pōt ſꝫ ꝑnobis ferendū. Si ẜo volumꝰ vt obſcuro magna ab obſcurus deriuet̃ nō ↄtēdo. veꝝ tñ cū ſit ẜbū Curo. cuiꝰ ↄpoſita. Accuro ⁊ ꝓcuro nō mirū videri dꝫ ſi ⁊ obſcuro a curo ſil'r ↄponat̃ queād modū obſtrudo. a trudo. a quo ēt obtrudo: tā etſi ſit ī alia ſignificatione. ⁊ Detrudo. ↄtrudo: ītrudo. retrudo ⁊ ſil'a. Capit̃ q̄nq; obſcuꝝ ꝑ ignobili. Cic. li.j.of. Qui magna ſibi ꝓponūt obſcuris oꝛti. Nā q̄ obſcurꝰ ē ferme dſpicit̃ ⁊ nō ē q̄ſi q̄ eū curet vl' ęſtimet. Ab obſcurꝰ fit obſcuritas. qꝺ mō opacitatē: mō ignobilitatē: mō difficultatē ſig̃t Ci.li.ij.of. Quoꝝ āt ꝑma ętas ꝑꝑ humilitatē ⁊ obſcuritatē ī hoīuꝫ ignoꝛatōe verſat̃. Sic obſcuro.as. Sal. ſꝫ ꝑfecto foꝛtuna ī oī re dñatur. Ea res cūctas ex libidine magna q̄ꝫ ex vero celebꝛat obſcuratq;

Obſecro as.pen.coꝛ.ex ob. ⁊ ſacro. ſignificat ꝑ ſacra rogo: vel opē a ſacris rogo. obteſtoꝛ depꝛęcoꝛ. ⁊ q̄ſi ſacro vt te vxoꝛeꝫ facio. Ter. obſecro te q̄ꝫ pꝛimū hoc me miſerū libera metu. Ponitur etiam aliquando pꝛo aduerbio obſecrandi.

Obſecūdo as.ſig̃t felicito: ꝓſperū facio. ex ob. ⁊ ſecundo qꝺ ſig̃t ꝓſperū facio. Uir. Dij cępta ſecūdēt. Fit aūt ſcꝺo a ſecūdus Scꝺus ẜo a ſequoꝛ. Eſt aūt obſecūdare oīa ad alterius nutū facere. vel in melius ↄuertere. Ter. ī adel. Sꝫ ſi vultis potius q̄ vos ꝑꝑ adoleſcētiaꝫ minus videtis: magis īpēſe cupitis ↄſultis paꝝ hoc repꝛhēdere ⁊ coꝛrigere me ⁊ obſcūdare ī loco Ubi Do. nā q̄ repꝛhēdit nō cōtinuo coꝛrigit: q̄ coꝛrigit: nō illico obſecundat. i. lętiſſimum reddit ⁊ fideliſſimum. Cice. pꝛo pompeio. vſus ē ꝑ obſequi. Non modo oēs inq̄t ciues aſſenſerint: ſocij obtemperauerint: ſed etiam venti tempeſtateſq; obſecundauerint. Inuenitur ⁊ obſecundoꝛ depo.

Obſequoꝛ.pe.coꝛ. alterius volanti moꝛem gero īſeruio. Plau. Ego ſane cupio obſequi gnato.

Obſequiū.offiñ. Ter. obſequiuꝫ amicos: veritas odium perit.

Obſequela: moꝛigeratio. Plau. Oēs parentes libane liberis ſuis qui mihi auſcultabunt facient obſequelam.

Obſequioſus. qui facile obſequit̃. Pla. in cap. Nā ſi ſeruus meus eſſes nihilo ſecius mihi obſequioſus ſemper fuiſti.

Obſequibilis. qui obſequit̃. Gel. Cognatos affineſq; illos ferme tam obſequibiles eſſe ait.

Obſero.is.pe.co. circūſemino ſeu circūplanto. Col.lib.ij. Utat̃ ꝑceptis coꝝ q̄ vberē cāpū ī ſingula iugera tritici: quiq; ⁊ adoꝛei octo modijs obſerere ꝑcipiunt. Idē.li. iij. Agrum anteq̄ꝫ vineis obſeras exploꝛato qualis ſapoꝛis ſit.

Obſero.as. penultima coꝛre. ſignificat occludo. Terē. in eu. Tu abi. atq; obſera intus.

Obſeruo.as. circū oculis mētis ⁊ coꝛpoꝛis ſermo. ſpeculoꝛ cuſtodio noto ne me ꝑtereat. ne me decipiat. Ter. in an. Obſerues filiū qꝺ agat. Hiero. in li. Rx. Obſerua te quęſo mane et manebis clam. ⁊ abſcōderis. Et obſeruare eſt venerari ⁊ admirari hoīes tm̄ dignitatis vel virtutis cultu. Uirgi. li. iiij. Ge. ꝑterea regē nō ſic ęgyptus ⁊ ingēs lydia: nec ppl'i ꝑthoꝝ aut medus: hydaſpes obſeruāt. Ci. Octa. M. Arulliꝰ auianus ab ineunte adoleſcētia me obſeruauit ſpq; dilexit.

Obſeruātia. vt inq̄t Ci. eſt per q̄ꝫ hoīes aliq̄ dignitate añcedentes cultu quodā ⁊ honoꝛe dignant̃. Liu.li.j. Obſeq̄o ⁊ obſeruantia in regē cū oībus benignitate erga alios cum rege ipſo certaſſe. Aliq̄n obſeruantia dꝛ cuſtoditio. lꝫ Ualla neget. Leo papa. Scitis ad ęternū vobis gaudiū pꝛofuturam diuinoꝛum obſeruantiam mandatoꝛum.

Obſeruatio. idē qꝺ obſeruantia. Naꝫ q̄nq; dꝛ annotatio ⁊ cuſtoditio ꝑceptoꝛū. q̄nq; honoꝛ ⁊ reuerentia. Ual. Max. Aut marcello adiectio īpenſę īpedimento fuit quo minꝰ religionibus ſuus tenoꝛ: ſuaq; obſeruatio redderetur.

Obſeruabilis. q̄ idoneus eſt vt obſeruet̃ vulneret̃. cuius contrarium eſt inobſeruabilis. Ply. in martis ſydere cuius eſt maxīe inobſeruabilis curſus nunq̄ꝫ id ſtationem facere.

Obſido ⁊ obſideo actiua ſunt: q̄bus addunt̃ Circūſido ⁊ circūſedeo. Idē.n. ſig̃ant: eodēq; mō ſumunt̃ ⁊ ↄſtruunt̃: ſꝫ differūt īter ſe q̄uo īter Aſſiduo. ⁊ aſſideo de q̄bus ſupꝛa dictū ē qꝺ ī obſido motꝰ q̄dā eſt: vt ſit q̄ſi obſiſto. In obſideo. ẜo quies q̄ſi obſto. Sol. Pꝛęmittit illis hoīes militares ſine tumultu ꝑſidijs collocatis ſicuti ꝑceptū erat oculte ponteꝫ obſidūt. De obſidio. Idē in Iug. Armis obſeſſus teneoꝛ. Sig̃ant obſido ⁊ circūſido q̄ſi obſepio ⁊ circūſepio: aut ad obſidēdū ſiue circūſedēdū eo vel ad obſidendū me loco. Obſideo ẜo ⁊ circūſedeo obſeſſuꝫ teneo q̄ꝫq̄ꝫ ſimpl'r ꝑ circūſedeo ponatur: vt apud Curtium per hos pellices introducebantur alio aditu q̄ꝫ quē armati obſidebant. Et obſidere eſt contra ſedere.

Obſidioꝛ: deponens. ſignificat circa inſidias facio. Co. li. x. Sed inter caniculę ⁊ arctari exoꝛtum canendum erit ne apes intercipiantur violentia crabꝛonum qui ante aluearia plerunq; obſiderantur pꝛodeuntibus.

Obſeſſi. ſunt qui locum aliquem egredi non poſſunt.

Obſidiū. ⁊ obſidio ⁊ obſeſſio idē ſignificant. ⁊ ab obſido ſiue obſideo fiūt. Col. li. x. Atq; vtiliſſimū ē ꝓ frequētia domicilij duos vel tres aditus ī eodē operculo diſtātis iter ſe fieri ꝯ fallaciā lacerti vult cuſtos veſtibuli ꝓdeūtib⁹ inhians apibus affert exitiū: eęq; pauitores exeūt cū lʒ vitare peſtis obſidia ꝑ aliud vadētibus effugiū. Ci. ꝓ rabirio. Cū īnumerabilis hoſtium copias in italia fudiſſet: atq; obſidione rempu. liberaſſet. ſępius. tamen obſidio ab auctoribus vſurpatur.

Obſidie dicuntur ſicut ⁊ inſidię. Col. Dum tamen auus ſedula vel puer adhibeatur cuſtos vagantium ne obſidijs hominū inſidiatorum animalium decipiantur.

Obſidionalis ⁊ obſidionale. ab obſidio fit. Vñ corona obſidionalis q̃ ei debebat̃ q̃ obſeſſos ab hoſtibus liberaſſet: hęc fiebat ex gramine viridi ex eo loco decerpto in quo erāt īcluſi.

Obſes. q̃ tradit̃ īperio alicuius ea cōdictiōe: vt ſi dator obſidis a fide recedat: recipienti ſit ptās in corpus ⁊ vitā eius ſęuiēdi qui datus eſt obſes. Hic qm̃ obſidionis cā dari conſueuit inde nomen aſſūpſit: q̃uis aliqui ab ob ⁊ fides compoſitum velint per mutationem lr̃ę. ꝙ ſit ob fidem datus.

Obſigno. as. ſigni īpreſſione occludo. ⁊ ad litteras cęteraq; q̃ ſigno quouis notāt̃ aut īprimunt̃ ꝑtinet. Plautus ī cur. Scribit ⁊ obſignat litteras. Idē in am. Eloquere vbi nūc patera eſt. In ciſtula amphitriōis obſigta ſigno ē. qñq; ſumit̃ ꝓ ſigno notarioꝝ ſeu ſubſcriptione eoꝝ aut teſtiū. Ci. ꝓ cluē. Clinea teſtiū faciēte cū tabulas ꝑhēdiſſet opimacus q̃ gener ei⁹ fuiſſet. digito legata d̃leuit. Et cū id multis locis feciſſet poſt mortem eius ne lituris coargui poſſet: teſtamentum in alias tabulas tranſcriptum ſignis adulterinis obſignauit.

Obſipo. as. pe. p. ſiḡt obijcio: vt cū ruſtici dicūt. obſipa pul' eſcā

Obſto. as. obſtiti. obſtatū. ſignificat ꝯ ſto. Sta. lib. th. q̃ ſic orſa ꝑior ſpes ne obſtatura pelaſgis. Curti⁹. obſtant oppido gemini colles. Aliqñ obſtare ſiḡt reſiſtere aduerſari impedire. Teren. Quid igitur obſtat cur non vere fiant.

Obſtaculum. Impedimentum ab obſto. as.

Obſiſto contra ſiſto. Obſtitum veteres modo pro violatū modo pro obliquum dixerunt.

Obſtetrix. ab obſtando vel obſiſtēdo. Eſt eni illa q̃ ꝑturientiū curā hʒ Amb. ad Iuſtū. Ad parturientes ingrediebant̃ obſtetrices nō ad v̄gines vt partus ſuſciperēt. non vt pudorē examinarent. Vñ ⁊ obſtetrices dictę. eo ꝙ obſiſtant dolori vel certe pignori ne laxatis vteri genitalibus clauſtris in terraʒ defluat. Ter. in ad. obſtetricem accerſo.

Obſtetrico. as. pe. ꝓ. ad pariendū adiuuo ſiue obſtetricis officium ago. Hier. in li. Exo. qñ obſtetricabitis hebręas ⁊ partus aduenerit: ſi maſculus fuerit interficite eum.

Obſitus. pe. cor. īuolutus īcultus horridus. Teren. in Eu. Video ſentū ſquallidū ęgrū pānis anniſq; obſitū Augu. Deſertus hic mūdus ab oī cultura fidei ⁊ peccatorū ſpinis obſitus ſquallebat tanq̃ ager incultus. Obſitus etiaʒ ab obſecro dicipōt certum ſeminatus vel circum plantatus.

Obſtipare. obijcere. Plau. in ciſ. obſtipat aquilam.

Obſtipi pe. p. dicunt̃ q̃bus colla rigent ⁊ in humeꝝ capita ſunt inclinata. ꝑſius. ęrumnoſiq; ſolones obſtipo capite ⁊ figētes lumine terrā. Col. li. viij. Febricitantiū ſigna ſunt cū obſtipę ſues trāſuerſa capita ferūt ⁊ paſcua ſubito cū paulū ꝓcurrerūt ꝯſiſtūt. Ply. Obliquū caput dicit. Index inquit ſuis inualide caput eſt obliquum in inceſſu. Sic Hippocrite incedūt.

Obſtino. as. pe. cor. offirmo. Liui. li. ij. qm̃ id certū atq; obſtinatū ē inq̃t neq; ego obtūdā. Inde obſtinatio firmitas aī. Obſtinate firmiter. Teren. in an. Ita ne obſtinate dat operā me a Glycerio miſerū abſtrahat. Vñ ēt ī bonū accipit̃ illud q̃ꝺ de thebeis martyrib⁹ legere. Cū hęc ⁊ alia maximianus audiſſet: ⁊ in fide chriſti obſtinatos cerneret animos virorum.

Obſoleſco. is. eui. etū. ex ob. ꝯ. ⁊ oleſco. addita. ſ. ꝑpoſitioni quę aduerſat̃ oleſco. Nam obſoleſco ⁊ oleſco in ſignificatione ꝯtraria ſūt. Oleſco creſco. Obſoleſco deficio reijcio inueteraſco deſueſco dimitto ſignificat. Ci. de īperio pōpeij. obſoleuit iā iſta oro re multo magna q̃ verbis refutata. i. deſuenit: ſiue ab vſu receſſit. Idē pro Cęlio. Carthe quoq; q̃ illā priſcam ſe veritatē obtinebant obſoluerūt. i. inueterauerūt ſiue defecerūt. Et hęc pt̃a ab obſoleſco. nō ab obſoleo ſunt. Silr̃ obſoletus participiū ē ab obſoleſco. Ci. ꝓ. Quintio. Audaciam cupidū ꝑſidioſuʒ vulgaria ⁊ obſoleta ſūt. i. īueterata. Interdū obſoleſcere ē q̃ſi ſordeſcere ſiue in nihilū recidere. Nam q̃ꝺ veteraſcit ſordeſcit. Hiero. Viri vox obſolentior. Interdū obſcurari. Lactā. li. de opi. Acies ī. mēbrana illa perlucēs q̃ ſiccari ⁊ obareſcere nō opʒ niſi humore aſſiduo terſa niteat obſoleſcit. i. obſcurat̃ ⁊ ōficit. Pro obſcuro ſeu ſordido accipit̃ obſoltus apꝺ Liui. li. iij. Filiā ſecū obſoleta veſte comitātib⁹ aliquot matronis cū īgēti admiratione in forū deducit. Ci. in Rul. Veſtitu obſoletiore: corpore inculto ⁊ horrido capillatior q̃ antea. barbaq; maiore vt oculis ⁊ aſpectu d̃nunciare oībus vim tribunitiā minitari reip. videret. Col. li. ij. Sapore certe nihilo differt a cicercula: colore tñ diſcernitur. Nam eſt obſoletior ⁊ nigro colori propior.

Obſtringo. is. deuincio ⁊ obligo. q̃ſi circū ſtringo. Ci. Plancio Cui nouꝫ ſim obſtrictus memoria beneficij ſempiterna Pla. in am. proprie. Amphitrionem collo hinc obſtricto traham. Col. li. v. Alij viminibus obſtringunt.

Obſtrigilo. as. pe. cor. obſto detraho. repugno. Var. li. iiij. d̃ vi. pa. Curio cū id feciſſet dicebat amicꝭ vt illi renūciaret̃ ſe obſtrigilatuꝝ ne triūphus decerneret̃: aut ne iterū fieret cōſul.

Obſtruo. occludo. Hiero. in li. R. Qui ſi etiam in terram ſe obſtruxerit: per ſcrutabor eum.

Obſtrudo. is. di. ſuʒ. pe. ꝓ. ex ob. ⁊ trudo. īterpoſita. ſ. ſiḡt occludo ſeu occulto. Plau. in cur. Obſecro parētes ne meos mihi ꝓhibeas. q̃ꝺ ę ſub gēma an obſtruſos hēo tuū pr̃eʒ ⁊ matrē Inuenit̃ ⁊ obtrudo. q̃ꝺ ē ꝯtrudo. q̃ſi paruiʒ do: aut ꝓ fortitudine pono. Plau. ī cur. Aliq̃d ꝑus obtrudam⁹ ꝑ nā ſumē glādūt h̃ ſūt vētri ſtabilimēta. i. ꝓ fortitudīe ponam⁹. Ter. ī ecy. Nūq̃ auſus ſuʒ recuſare eā q̃ mihi obtrudit pater. i. videbit

Obſtupeſco. ſiḡt ſtupore ꝑcutior. Auguſti. Reſurrexit vn⁹ mortuus obſtupuere oēs. Aliqñ. Inſenſibilis fio. Hiero. in Ge. Tetigit neruū femoris ⁊ obſtupuit. Et illud ꝓphicum. pr̃es comederunt. vuā acerbā ⁊ dentes filiorū obſtupeſcunt.

Obſtupefacio. ſignificat animo cōſterno. Ter. in phor. Poſtq̃ ad iudices ventum eſt: non potuit cogitata loqui: ita eum tū timidum obſtupefecit pauor.

Obſurdeſco: totus ſurdus fio. Lactā. li. vij. Non eſt anime vitium ſi viſus euanuit: ſi lingua torpuit: ſi auditus obſurduit ideſt ſurdus factus eſt.

Obſum. es. offui. mutatur enī b. in. f. ſignificat noceo q̃ſi ꝯtra te ſum. Cuius ꝯrium eſt proſum. quod eſt iuuo. q̃ſi pro te ſum.

Obtēpero. as. morē gero. Ci. Sic mihi ſꝑ obtemperauit tanq̃ filius patri. Item ſignificat ꝯſulo ꝓuideo. Terē. Ex qua reminus aut fame foret aut rei obtemperans.

Obtēdo. cōtra tēdo. ſiue ꝓ excuſatione allego. Hier. ad Dama. Nec poſſum obtēdere pauꝑtatē cū audiam in euangelio ꝙ anum viduam duo q̃ ſola ſibi ſupererant ęra mitentē laudauerit dn̄s. Hinc obtendiculum quo aliquid tegitur.

Obtero. is. pe. cor. cōtero ſuffoco. Liui. Ab elephantis obtriti ſunt. Aliqñ ſignificat circū ſeu ab oī parte tero tundo. Col. li. vij. Nōnulli pellē ſerpentis obtritam cum vino miſcent.

Obteſtor. ꝑcor. hoc verbo vtimur in maximis angorib⁹: ⁊ ferme ſꝑ cū adiuratiōe. Ter. in an. ꝑ hanc dexterā oro ⁊ īgeniuʒ tuū: ꝑ tuā fidē ꝑq; eius ſolitudinē te obteſtor. Hiero. ad dama. Idcirco. obteſtor beatitudinē tuā ꝑ crucē dn̄i: ⁊ per neceſſariū fidei nr̃e decus: ⁊ ꝑ dn̄icam paſſionē. Aliqñ ēt ſine adiuratōe. Sal. Te atq; ſenatū obteſtamur vt miſeris cunbus legis ꝑſidiū q̃ꝺ iniquitas ꝑtoris eripuit reſtituatis. Ci. pro Flac. Cū ego te flacce cęlū noctēq; cōteſtās flens flentē obteſtabar: tū tuę fidei optime ⁊ ſpectatiſſimę ſalutē vrbis ⁊ ciuium cōmendabā. Cęſar. vij. cō. matres familie paſſis manibus obteſtabant̃ romanos vt ſibi parcerent.

Obtexo. is. circūtexo. Ply. li. xj. Filis etiam araneis quacunq; inceſſerit alarum maxime lanugines obtexit.

Obtingit. obuenit. Ter. in an. Neſcis quid mihi obtigerit.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Obtineo.es.pe.cor.ſigt vinco.qſi ꝯ teneo. Hier.li.ij.Re. obtinuit ãt ſermo regis verba ioab. Et obtinere ẽ fortiter tenere. Pla.ĩ aſi. Si iſtã fortitudinẽ aĩ obtĩes ſalui ſumus. Interdũ ſigt ſimplr tenere. Col.li.ij.tertiũ locũ obtĩet pedum ſtercus.

Obthuro.as.pe.pro.⁊ thu.aſpirato ſignificat occludo. Hor.obthurem patulas impune legentibus aures.

Obtorpeſco.ab obtorpeo.valde torpidus ſio. Liu. Quis crederet ſęuam paulo añ cõcionem obtorpuiſſe ſubito metu.

Obtrecto.as.ex ob.⁊ tracto.a.ĩ.e.mutata. Tracto võ frequẽtatiuũ ẽ ṽbi traho. Eſt aũt obtrectare ꝯ alienam ſniaꝫ tractare ſeu maledicere: ⁊ ob id obſiſtere ⁊ vt veteres dixerũt obſtrigilare: ſicuti ẽ cũ alicuius dicta aut facta deprauãt. Ci. dolobellę. Nõ tã id laboro vt ſi q̃ mihi obtrectẽt a te refutent q̃ꝫ intelligi cupio me a te amari. Hier.ĩ pſa.pẽta. Periculoſum opꝰ certe obtrectatorꝫ meorꝫ latratibꝰ patẽs.obtrectatio diffinit a Ci.li.iiij.tuſ.ꝙ ſit ea quã ĩtelligi zelo typiã volo ęgritudo.ex eo qȯ alter quoqꝫ potiatur eo quod ipſe concupierit.

Obtrudo.is.di.ſum. Uide in dictione obſtrudo.

Obſtrigo.as.p.p.ex ob ⁊ trigo. ſignificat iureiurãdo aſtringo. Trigare enim ſtringere eſt.

Obtrunco.as.capitę cędo ⁊ occido q̃uocunq̃ꝫ id fiat. Liui.lib.j. Ita regem obtruncant.

Obtundo.is.di.ſum.ſine.n.ſicut ſit in alijs a tundo compoſitis q̃ꝫuis. Tũdo.tunſuꝫ enĩ retineat. Eſt ãt ꝓprie obtundere totũ ſeu circũ ꝑcutere rũpere: ⁊ groſſum hebetẽq̃ꝫ facere. Pla. in am. Nã ſum obtuſus pugnis peſſime.i. ꝑcuſſus vel ꝑfractus Col.li.v.obtuſa hebeſq̃ꝫ ⁊ mollis falx putatorẽ morat: eoq̃ꝫ minus opis efficit ⁊ plus laboris affert vinitori. Transfertur quoq̃ꝫ ad ingeniũ ⁊ ad oculos ⁊ dicimus. obtuſum ĩgeniũ: ⁊ obtuoſa acies.i.hebes ⁊ ſine acumĩe. Am.ĩ diua Agnete. Et q̃ꝫtũ q̃s curioſior oculis eẽ voluiſſet: tanto ſui viſus aciẽ obtundebat. Lac.li.iij. Si ergo phia vite magr̃a eſt: cur tibi ipſe cęcus hebes ⁊ obtuſus videbaris. Ci.li.j.tuſ. Multa enĩ e corpore exiſtunt quę acuunt mentem: multaqꝫ obtũdant. Aliqñ ſignificat ſępius repetẽdo eadem dicere.vel verbis aliquẽ lędere ⁊ quodãmodo ferire. Tractum a fabris q̃ repetunt tundendo aliquid malleo. Teren. in an. Obtundis tametſi intelligo. Et illud. Ne me de hac re obtundas. Cicero. Quid nũc ego de proprijs meis meritis prędicem. Si me miniſtis obtundam.ideſt faſtidio vos afficiam.

Obtutus pe. pro. quaſi obtutus.i. aſpectus ab obtueor. Uirgi. Obtutumqꝫ hęret defixus in imo.

Obuallo.circũuallo. Ci.ꝓ lege agraria. Me longo ĩteruallo ꝓpe memorię tẽporũqꝫ noſtrorũ primũ nouũ hoĩem cõſulem feciſtis ⁊ eum locum quẽ nobilitas prędidis firmatũ atqꝫ oĩ ratione obuallatum tenebat me duce reſcidiſtis.

Obuagio.is.pe.ꝓ.ꝯ ſeu circũ vagio. Plau.ĩ pſeu. Si minꝰ cura ſint cũ here veniãt domum nutrices pueros ĩfantes minicłos domi vt ꝓcurẽt neuqꝫ ſpectatũ afferãt: ne ⁊ ipſe ſitiant ⁊ pueri pereant fame: neue eſurientes hꝰ q̃ſi hedi obuagiant.

Obuaro.as.pe.pro.de prauo peruerto. Tractum a varis qui ĩtorſum pedes intortos habent.

Obuaricatores dicebantur illi qui cuipiam occurrebant quo minus is rectum iter conficeret.

Obuenio.obuiam vel ꝯ. ſiue coram venio. Plau. in aſi. Sed ſi occaſionem opprimere hanc quę obuenit ſtudet. Et obuenire eſt cõtingere. Amb.lib. j. offici. Ut poetarum loquunt fabule qui mũdũ ferũt inter tres eſſe diuiſum: vt alij cęlum: alij mare: alij inferna coercendi imperio ſorte obuenerĩt.

Obuerto.contra verto. Col.li. viij.plurimum refert vt paſcentium capita ſint obuerſa ſoli qui plerunqꝫ nocet animalibꝰ. Liui. Tum totam aciem in ſamnitas obuertit.

Obuerſo as. frequentatiuũ eſt ab obuerto. Obuerſor.aris. deponẽs ſignificat circũuerſor. Ci.pro Sex. Sꝫ mihi ante oculos obuerſatur reip.dignitas quę me ad ſe rapit.

Obuio.as.ex.ob.⁊ vio q̃ſi ad viam eo.vñ ⁊ deuio.quaſi ꝯ vio. Sal.in Jug. Tũ primũ ſuperbiẽ nobilitatis obuiatum.

Obuius.a.um.qȯ alicui occurrit. Idẽ in eodẽ. Deinde oẽs puberes numidas atqꝫ negociatores ꝓmiſcue vti q̃ſqꝫ armatus fuerat obuius interficit. Dicimus aũt obuius tibi ſio.obuius ſum tibi: obuium me tibi fero. Et obuio tibi.

Obuiam aduerbiuꝫ loci.quaſi ad viam. Teren.in phor. At ego obuiam conabor tibi daue.

Obumbro: vmbris vndiqꝫ obſcuro. Uirg. obumbrant ęthera telis.per tranſlationem ponit obumbrare pro Tueri. Idem lib.xj. Et magnum reginę nomen obumbrat.

O ante C

Occa. Inſtrm quo tracto reptanteqꝫ ſup terrã ferreis dentibꝰ quibus inſtructũ eſt glebę conterunt: ⁊ agri ſuperficies coęquatur: ⁊ ſemina cooperiunt: q̃ꝫuis ⁊ cratibus id ſępe ſiat. Ab occido ſeu occęco.vñ Uirg. lib. ij. Ge. Multum raſtris glebas q̃ frãgit inertes: vimineaſqꝫ trahit crates. Col.lib.ij. Deinde vitiã permixtã ſeminibus fęni ſeremus: tuꝫ glebas ſarculis reſoluemus ⁊ inducta occa coęquabimus.

Occare eſt operire.palla. Arbores quę ablaqueatę fuerant.occare hoc eſt operire iam conuenit.

Occo.as.glebã occido.⁊ cõminuo.⁊ ſupra ſemẽ terrã apto. Ci. in Cato. Quanq̃ꝫ me quidẽ non fructus mȯ ſꝫ ẽt ipſius terre vis ⁊ natura delectat q̃ cum gremio mollito ⁊ ſubacto ſemẽ ſparſum excepit.primũ id occęcatũ cohibꝫ ex quo occatio q̃ hoc efficit noĩata ẽ. Col.li.ij. Proſcindemꝰ terrã proſciſſamqꝫ ĩ lirã reuocabimus.occabimus quo altius lõgiore humo cõtegat. Cornutus. Occare eſt cũ ruſtici ſatione fcã bobus dimiſſis grãdes glebas occidũt ac ligonibus frangũt. Dicta occatio ꝙ q̃ſi cooperiat ſemina Hęc ẽt occęcatio qñ ſemen ſparſum operit terra. Huius ꝯpoſita ſunt Inocco.⁊ deocco pro hñ occo. Col.li.ij. Semen qȯ ſicco ſolo ingeſtũ ⁊ inoccatum eſt perinde ac ſi repoſitum in horreo non corrumpitur. Ply.lib.xviij. Nec ipſa agricolis operoſa vno ſulco ſata nõ ſaritur non ſtercoratur nec aliud q̃ꝫ deoccatur.

Occatorius.a.um.quod ad occationem pertinet. Col.li.ij. Bubulcorum operas tres exigunt: occatoriam vuam.

Ocha cũ.h.anſer. Compoſita dictio ex gręcorũ maſculino articulo q̃ eſt.o.⁊ χην.anſer.ſic.n.nr̃i cõponẽtes. o.cuꝫ χην. Et in recto enim abijcientes ocha dixerũt. Quidã tñ.o.in au.cõuertentes dicunt. Aucha.pro ocha. Eſt ⁊ ocha mõs in inſula Euboea. a quo inſula quoqꝫ ipſa quandoqꝫ dicta eſt oche Ochus fluuius qui in ĩdię montibus ortus Acarniam fluit.

Occaleo: totus calloſus ſum.a quo. Occaleſco qȯ ẽ callũ obduco. Plau. Coſtę occalluere plagis. Hie.ad Mar. Duricies ꝺ genibus camellorũ ĩ illo ſcõ corpuſculo ꝓ orãdi frequentiam occalluiſſe.reſpecta eſt. Fauces gulonũ a Seneca dicunt occalloſe tanq̃ꝫ callũ obduxerint ex cibis ardentibus aduerſus ſenſum feruoris cibalis qui vix ſuffrenat gulam heluonum magis ardentem quam ardeat feruens opſonium.

Occano.⁊ occino.pe.cor. occini ⁊ occini ⁊ occani ſcḋm probuꝫ. cũ cano cecini faciat. Et ſignificat cõuiciũ facio ⁊ quaſi contra cano. Sal.li.j.hiſtor. Juſſi metelli ceruices occanuerunt. Supremum occentum. Ual.maxi.lib. j. Occentuſqꝫ ſoricis auditus. Fabio maximo dictaturaꝫ. C. Flaminio miniſtrium equitum deponendi cauſam prębuit.

Occento.as.frequẽtatiuũ ab occino. Feſtus. occentare ꝯuiciũ facere vt apȯ antiquos cuꝫ id clare ⁊ cũ quodã canore fieret vt ꝓcul exaudiri potuiſſet.qȯ turpe hꝫ: q̃ ñ ſine cã fieri putabat.pla.ĩ pſa. Hac.n.illi noctu occẽtabũt hoſtiũ: exurẽt fores

Occaſio inquit Feſ.ẽ opportunitas tẽporis caſu ꝓueniẽs. Ci. li.rhe. Occaſio ẽ pars tẽporis habẽs ĩ ſe alicuius rei idoneã faciẽdi aut nõ faciẽdi oportunitatẽ.hęc naſcit ꝑactꝰ humanos nõ ĩpediẽtes.puer. Dormire facit furantibus occaſioneꝫ Cã vȯ eſt ex qua aliquid ſit: vt ex pluuijs ſiunt cęnoſę vię.

Occaſus.us.mȯ ĩteritus ꝺr.⁊ de vno hoĩe: ⁊ de rebus maioribus dici ſolet. Ci.li.acade. Ac poſt lęlij noſtri occaſum. Uir. Teſtor in occaſuꝫ troię nec tela: nec vllas vitauiſſe vices danaum. Modo dicitur ſolis merſio in occeano: quo vt Stra. inquit Europa ⁊ aphrica terminatur.

Occedo.is.ſſi.ſſum.ex ob.⁊ cedo.ſicut Accedo ⁊ recedo.hmȯi. Pla.ĩ aſi. Ne tu hercle cũ magno malo mihi obuiã occeſſiſti

Occepſo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN